

POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

Typ posudku: posudek oponentky práce

Autorka práce: Bc. Magda Horčicová

Název práce: „Sociální politika vůči samoživitelům v České republice: v oblasti výživného skrze optiku sociální konstrukce cílových populací“

Autorka posudku: Mgr. Eva Hejzlarová, Ph.D.

Diplomová práce Bc. Magdy Horčicové s názvem „Sociální politika vůči samoživitelům v České republice: v oblasti výživného skrze optiku sociální konstrukce cílových populací“ se zaměřuje na zajímavé a důležité téma české veřejné politiky, na které vhodně aplikuje teorii sociální konstrukce cílových populací. Základní rozvrh práce je velmi dobrý, zjištění jsou netriviální a zajímavá a je patrné, že pro autorku jde o téma srdcové a že do sepsání diplomové práce investovala hodně energie. Práce má ovšem i viditelné nedostatky, kterým se ve svém posudku budu také věnovat. Nyní již konkrétněji k podstatným aspektům práce.

Cílem práce je „porozumět problematice samoživitelství v oblasti výživného jako celku, což znamená, že chci porozumět jednotlivým úhlům pohledu, argumentům, názorům či strategiím klíčových aktérů, které se svým jednáním účastní na tvorbě dané politiky, a jak tyto politiky ovlivňují neúplné rodiny s dětmi.“ (s. 11). Formulace cíle je technicky vzato v pořádku (až na „které“), lehce zarazí jen dílčí cíle, které „jsou v blízkém kontaktu“ (?) s hlavním cílem, resp. to, že na základě tří identifikovaných podcílů je následně formulována jedna výzkumná otázka a čtyři podotázky, což není nejlogičtější možné uspořádání. Další lehké zmatení může způsobit to, že se cíle vyskytují v diplomové práci ve dvojí podobě (na s. 10 a s. 11), kdy ten první se vztahuje k návrhu politiky a druhý k diplomové práci. Kromě toho, že se tímto čtenářovi porozumění textu právě neulehčuje, nepovažují prezentaci prvního cíle za podstatnou pro diplomovou práci (resp. není zde pro ni uveden argument).

Metodicky (kap. 3) je výzkum rozvržen v zásadě správně, chybí „jen“ dotažení v tom smyslu, že popis nesleduje každý autorčin krok. Není zdůvodněn výběr média (Parlamentní listy), z něhož autorka čerpá, rovněž není jasné, s kolika (a jakými přesně) texty (články, stenoprotokoly, zápisy z debat...) autorka pracovala, aby bylo možné posoudit vzorek (a jeho bohatost či možné vychýlení).

Teoretická část diplomové práce je zpracována výjimečně kvalitně – věcně správně, s citem pro detail (oceňuji např. matici č. 1 na s. 22, která po svém graficky znázorňuje schéma TSKCP) a navíc je zde velký benefit provázanosti teorie s empirickou částí práce.

Kap. 5 „Vstupní analýza – zasazení problematiky do současnosti“ (?) je koncipována vhodně, ale potýká se s některými problémy. Prvním jsou formulační/myšlenkové nepřesnosti. Autorka se např. ptá, „jak může být dluh na výživném 13 mld. Kč, když nikdo jistě neví, co to tedy je?“ (s. 28). Výživné je skutečně vágním pojmem, výše vyměřeného či dohodnutého výživného nicméně jistá je, a to v každém konkrétním případě – součtem nezaplaceného výživného pak může vzniknout poměrně přesná představa o výši dluhu. O

dvě strany dál autorka tvrdí, že „stanovování výše výživného je tedy v rozporu s ústavním principem právní jistoty“ (s. 30) – pro takto zásadní tezi zpochybňující legitimitu policy designu by nicméně musela uvést nějaké konkrétní argumenty a ne obecný odkaz na judikáty ústavního soudu. Druhou obtíž jsem měla s kap. 5.3, která je co do potenciálu velmi slibná, ovšem ve výsledku (pro mě) nesrozumitelná – tabulkám na s. 33-36 jsem bohužel nebyla schopna porozumět (pravděpodobně vinou ne zcela dotažených popisků).

Kap. 6, která je hlavním **těžištěm analýzy**, je zpracována pěkně, oceňuji detailní pozornost věnovanou jednotlivým strategiím i analýzu návrhů zákonů, za kterou je vidět velké množství práce. Pokud bych měla navrhnout (ani ne vytknout) jednu změnu, pak to, že autorkou vytvořený konceptuální rámec pro analýzu zákonů (s. 51) je aplikován jen v rámci narativu a nikoli např. v podobě přehledné tabulky.

Po **formální a jazykové stránce** je diplomová práce na velmi špatné úrovni. Vyskytují se zde chyby na úrovni shody podmětu s přísudkem („otázky naznačovali/nasměrovali“, s. 2), překlepy (předseda lidovců „Bělodrábek“, s. 40), stylová vychýlení („pokavad“, s. 35), vychýlení z větné vazby („abych mohla porozumět a najít nástroje“, s. 17) nebo pravopisné hrubky („vyplívá“, s. 7). Na s. 10 namísto odkazu nalezneme chybovou hlášku („CHYBA! NENALEZEN ZDROJ ODKAZŮ“), na s. 5 zase autorka odkazuje na kap. 0, která nicméně v práci není přítomná (mínila pravděpodobně kap. 1.1), kurzíva na s. 38 neoznačuje citaci jako kurzíva na dalších stránkách. Jazyk autorky ne vždy „poslouchá“, a proto můžeme v práci nalézt řadu radikálních (a troufám si říci nepravdivých) tvrzení („nezajímá mě obsah zákona, ale jeho určité rysy“, s. 17 apod.). Podobné chyby se samozřejmě vyskytují i v jiných diplomových pracích, ale v této je výjimečná jejich koncentrace a to, že typově pokrývají opravdu velké množství prohrěšků oproti normě.

Diplomovou práci považuji v zásadě za zdařilou a celkový přístup za zralý a akademicky poučený (s výše uvedenými výhradami), dojem nicméně velmi kazí formální a jazyková úprava a nepřesnosti. S ohledem na výše napsané **doporučuji předkládanou diplomovou práci k obhajobě** a navrhuji hodnocení „velmi dobře“.

V Praze dne 5. června 2017

Mgr. Eva M. Hejzlarová